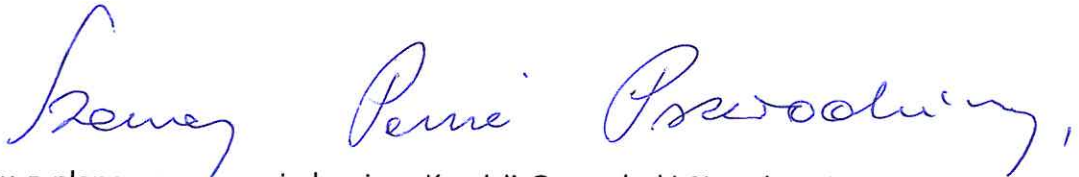

Warszawa, 3 listopada 2014 r.
KL/720/313/3263/PP/MP/BW/2014

Pan
Marek Ziółkowski
Przewodniczący Komisji Gospodarki Narodowej
Senat RP

W związku z planowanym posiedzeniem Komisji Gospodarki Narodowej w sprawie *projektu ustawy o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej (druk senacki 746, druki sejmowe nr 2606, 2800, 2800-A)*, w załączeniu przedstawiam stanowisko Konfederacji Lewiatan w przedmiotowej sprawie.

Załączone poprawki są wynikiem pogłębionej analizy, a także szeroko zakrojonej dyskusji z przedstawicielami polskich przedsiębiorców. W związku z powyższym poddajemy je Panu pod rozwagę i serdecznie prosimy o rozdystrybuowanie ich wśród członków Komisji.

Henryka Bochniarz
Prezydent Konfederacji Lewiatan

Załącznik:

Stanowisko Konfederacji Lewiatan do *projektu ustawy o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej*.

Uwagi Konfederacji Lewiatan do projektu ustawy o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej (Druk senacki 746)

I. Uwagi do art. 3 projektu ustawy z dnia 24 października 2014 r. o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej (dalej: ustawa), wprowadzającej zmiany w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 24 października 2014 r. ustawy o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej (druk senacki 746) wprowadza zmiany w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych w celu doprecyzowania zasad, według których pracodawca określać będzie przychód pracownika z tytułu nieodpłatnego udostępnienia do celów prywatnych samochodu służbowego. Obecnie stosownie do art. 11 ust. 2a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych wartość nieodpłatnych świadczeń polegających na udostępnieniu samochodów do celów prywatnych pracownika ustala się:

- a) jeżeli przedmiotem świadczenia są usługi wchodzące w zakres działalności gospodarczej dokonującego świadczenia – według cen stosowanych wobec innych odbiorców,
- b) jeżeli przedmiotem świadczenia są usługi zakupione – według cen zakupu,
- c) w pozostałych przypadkach – na podstawie cen rynkowych stosowanych przy świadczeniu usług lub udostępnianiu rzeczy lub praw tego samego rodzaju i gatunku, z uwzględnieniem w szczególności ich stanu i stopnia zużycia oraz czasu i miejsca udostępnienia.

Powyższy przepis powoduje wiele wątpliwości interpretacyjnych oraz sporów podatników z organami podatkowymi w zakresie wysokości prawidłowo ustalonej wartości nieodpłatnego świadczenia. Stąd też propozycja zawarta w uchwalonej ustawie, aby przychód określać w formie ryczałtu, którego wysokość uzależniona będzie od pojemności silnika udostępnionego pracownikowi samochodu.

Niemniej, uchwalony przez Sejm przepis (poniżej) zakłada, że ułatwienie (czyli określone przepisami wartości świadczeń) dotyczyć będzie wyłącznie świadczeń nieodpłatnych. Projektując przepisy pominięto sytuację, w której pracownik, może użytkować pojazd również odpłatnie lub częściowo – odpłatnie. Jak wynika z praktyki istnieją pracodawcy (ok 20%), którzy stosują mechanizm pobierania odpłatności od pracowników z tytułu prywatnego użytkowania samochodów.

- 2) w art. 12 po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Wartość pieniężną nieodpłatnego świadczenia przysługującego pracownikowi z tytułu wykorzystywania samochodu służbowego do celów prywatnych ustala się w wysokości:

- 1) 250 zł miesięcznie – dla samochodów o pojemności silnika do 1600 cm³;
- 2) 400 zł miesięcznie – dla samochodów o pojemności silnika powyżej 1600 cm³.

Zatem literalnie czytając projektowany przepis, wynika z niego, że w sytuacji pobierania płatności za udostępnienie samochodu służbowego do celów prywatnych pracownika zastosowanie będzie miał wciąż niezmieniony art. 12 ust. 3 ustawy, który poprzez odesłanie do art. 11 ust. 2-2b, odsyła

LEWIATAN

03.11.2014r.

z powrotem do cen rynkowych lub cen zakupu (różnicy pomiędzy nimi a odpłatnością ponoszona przez pracowników). Oznacza to, że regulacja nie jest pełna i różnicuje podmioty w zależności od sposobu udostępnienia samochodu, co oczywiście nie było celem ustawodawcy (patrz uzasadnienie projektu). Odesłanie w nowym przepisie art. 11 ust. 2 tylko do przypadków, w których samochód udostępniony jest nieodpłatnie spowoduje konieczność szacowania przychodu wg. cen rynkowych świadczeń częściowo odpłatnych. Niestety nie ma możliwości wyinterpretować z tego przepisu, że w przypadku świadczenia w naturze, ale odpłatnego lub częściowo odpłatnego organ nie może oszacować wartości w innej wysokości niż ten ryczałt. Zatem wszyscy pracodawcy, którzy odpłatnie udostępniają samochody, dalej będą narażeni na spory co do wysokości świadczenia. Obecny zapis doprowadzi do absurdałnej sytuacji, w której:

- 1) gdy pracodawca udostępni pracownikowi samochód i nie pobierze żadnej opłaty, pracownik uzyska przychód w wysokości 400 zł,
- 2) gdy pracodawca pobierze 100 zł, organ uzna, że wysokość nie odpowiada wysokości rynkowej (jednocześnie nie zastosuje ryczałtu, gdyż będzie on miał zastosowanie tylko dla świadczeń nieodpłatnych) i wartość pomiędzy kwotą zapłaconą przez pracownika a wartością całego świadczenia oszacuje wg. cen rynkowych.

W celu wyeliminowania wskazanego problemu, w naszej ocenie niezbędne jest określenie, że w przypadku świadczenia odpłatnego lub częściowo-odpłatnego, z tytułu użytkowania samochodu służbowego do celów prywatnych, *poniższa się wartość świadczenia o wysokość odpłatności ponoszonej przez pracownika*. Oczywiście konieczne jest również wyłączenie w takim przypadku możliwości szacowania przychodu w sposób wskazany w art. 11 ust. 2 – 2b;

PROPOZYCJA PRZEPISU

W art. 12 po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Wartość pieniężną nieodpłatnego świadczenia przysługującego pracownikowi z tytułu wykorzystywania samochodu służbowego do celów prywatnych ustala się w wysokości:

- 1) 250 zł miesięcznie – dla samochodów o pojemności silnika do 1600 cm³;*
- 2) 400 zł miesięcznie – dla samochodów o pojemności silnika powyżej 1600 cm³.*

2b. W przypadku wykorzystywania samochodu służbowego do celów prywatnych przez część miesiąca wartość świadczenia ustala się za każdy dzień wykorzystywania samochodu do celów prywatnych w wysokości 1/30 kwot określonych w ust. 2a.”;

2c. W przypadku świadczenia odpłatnego lub częściowo odpłatnego z tytułu, o którym mowa w ust. 2a, wysokość świadczenia, o której mowa odpowiednio w ust. 2 pkt 1 i 2, poniższa się o wysokość odpłatności ponoszonej przez pracownika. W przypadku odpłatności za użytkowanie samochodu służbowego do celów prywatnych nie stosuje się art. 11 ust. 2 – 2b;

II. Uwagi do art. 11 ustawy – zmiany w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska:

W ustawie zaproponowano rozszerzenie katalogu dotacji ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i Wojewódzkich Funduszy Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej o dopłaty do rat lub innych opłat ustalanych w umowach leasingowych - projektowany art. 411 ust. 1 pkt. 2) lit e) ustawy – prawo ochrony środowiska (dalej: poś). Konfederacja w pełni popiera zaproponowane zmiany. Jak stwierdzają sami autorzy ustawy, zmiana ta ma na celu uelastycznienie gospodarowanie środkami funduszy i umożliwi zaangażowanie w finansowanie ochrony środowiska przedsiębiorców branży leasingowej.

Mając powyższe na uwadze, uważamy, iż konsekwentnie powinno się także dokonać modyfikacji innych ustępów art. 411 poś, które regulują kwestię warunków na jakich środki te są udostępniane. Chodzi o ust. 10, 10a, 10d oraz 10e. W ustępach tych mowa jest jedynie o bankach i różnych formach udostępniania bankom środków finansowych, w tym na dopłaty do oprocentowania lub częściowej spłaty kapitału udzielanych kredytów bankowych, gdy tymczasem w związku z wprowadzeniem art. 411 ust. 1 pkt. 2) lit e) poś, zakresem obowiązywania tych ustępów należałoby konsekwentnie objąć również firmy branży leasingowej, czyli instytucje finansowe w rozumieniu art. 4. ust. 1 pkt. 7) ustawy Prawo bankowe, tj.: podmioty niebędący bankiem ani instytucją kredytową, których podstawowa działalność będąca źródłem większości przychodów polega na wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie udostępniania składników majątkowych na podstawie umowy leasingu (lit c), a także wskazać, podobnie jak w przypadku banków (art.411 ust.10), że Narodowy Fundusz oraz wojewódzkie fundusze mogą udostępniać środki finansowe na dopłaty do rat lub innych opłat ustalanych w umowach leasingu.

Pragniemy zwrócić szczególną uwagę na sukces programu PoSEFF. PoSEFF jest Programem Finansowania Rozwoju Energii Zrównoważonej w Polsce, z linią kredytową o wartości €190 milionów. Oferta PoSEFF jest skierowana do małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), zainteresowanych inwestycją w nowe technologie i urządzenia obniżające zużycie energii lub wytwarzające energię ze źródeł odnawialnych.

Finansowanie można uzyskać w formie kredytu lub leasingu w wysokości do 1 miliona EURO za pośrednictwem uczestniczących w Programie instytucji finansowych (banków i instytucji leasingowych).

W uzasadnieniu do ustawy podkreślono, że istotnym czynnikiem wpływającym na sukces programu PoSEFF okazał się dostęp do finansowania inwestycji małych i średnich przedsiębiorców, zarówno za pomocą leasingu, jak i kredytu.

Według aktualnych danych zostało zrealizowanych 1585 projektów, w tym:

- 1018 projektów (64,2%) zostało zrealizowanych przy wykorzystaniu leasingu,
- 567 projektów (35,8%) przy wykorzystaniu kredytu.

W programie PoSEFF firmy leasingowe pełnią rolę pośredników finansowych, wspólnie z bankiem, albo niezależnie. Przy współpracy bank – firma leasingowa, banki, same nie udzielając leasingu, korzystają w tym zakresie z doświadczenia i wiedzy firm leasingowych. Firmy leasingowe jako nabywający, dla potrzeb korzystających, przedmioty leasingu mają często długoletnie doświadczenie we współpracy z producentami i dostawcami dóbr inwestycyjnych służących ochronie środowiska i gospodarce wodnej, co przekłada się zazwyczaj na lepsze, niż w przypadku indywidualnych transakcji, warunki nabycia i serwisowania kupowanych przedmiotów. Taka aktywność firm leasingowych w relacji korzystający – dostawca przedmiotu leasingu sprawia, że program PoSEFF jest realizowany z takim dużym sukcesem. Zakładamy, że intencją autorów ustawy jest aby tę aktywność wykorzystała także przy projektach realizowanych z funduszy NFOŚiGW oraz WFOŚiGW. Będzie to możliwe, jeżeli finansowanie z przeznaczeniem na umowy leasingu nie będzie kierowane tylko do korzystających w formie dopłat do opłat leasingowych, ale także do banków z przeznaczeniem na sfinansowanie (refinansowanie) umów leasingu oraz do banków z przeznaczeniem na sfinansowanie dopłat do opłat leasingowych.

Mając powyższe na uwadze, poddajemy pod rozagę następujące brzmienie art. 411 ust. 10, 10a, 10d oraz 10e poś. (kursywą zaznaczono proponowane zmiany):

„Art. 411 ust. 10. Narodowy Fundusz oraz wojewódzkie fundusze mogą udostępniać środki finansowe bankom z przeznaczeniem na udzielanie kredytów bankowych, pożyczek lub dotacji na wskazane przez siebie programy i przedsięwzięcia z zakresu zadań ochrony środowiska i gospodarki wodnej oraz potrzeb geologii, a także dopłaty do oprocentowania lub częściowe spłaty kapitału udzielanych na ten cel kredytów bankowych, *oraz instytucjom finansowym, o których mowa w Art.4 ust.1 pkt.7) lit. c) Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe z przeznaczeniem na udzielenie dotacji w formie dopłat o których mowa w Art. 411 ust.1 pkt.2 lit. e).*

10a. Narodowy Fundusz oraz wojewódzkie fundusze mogą zawierać umowy o udostępnienie środków finansowych, o których mowa w ust. 10, z bankami *lub instytucjami finansowymi, o których mowa w Art.4 ust.1 pkt.7) lit. c) Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe* wybranymi na podstawie określonych przez te fundusze procedur, zapewniających poszanowanie zasady przejrzystości i równego traktowania banków *lub instytucji finansowych, o których mowa w Art. 4 ust. 1 pkt. 7) lit. c) Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe* oraz zawarcie umowy z każdym bankiem *lub instytucją finansową, o której mowa w Art.4 ust.1 pkt.7) lit. c) Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe* spełniającym obiektywne, proporcjonalne i niedyskryminacyjne warunki określone w tych procedurach.”, „10d. Do wyboru banków *lub instytucji finansowych, o których mowa w Art. 4 ust. 1 pkt.7) lit. c) Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe*, o których mowa w ust. 10a, nie mają zastosowania przepisy o zamówieniach publicznych.

10e. Umowy, o których mowa w ust. 10a, określają w szczególności tryb i terminy przekazywania bankom *lub instytucjom finansowym, o których mowa w Art.4 ust.1 pkt.7) lit. c) Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe* przez Narodowy Fundusz oraz wojewódzkie fundusze środków finansowych, o których mowa w ust. 10.”.

Alternatywnie, jako argument drugiego stopnia, proponujemy następujące brzmienie art. 411 ust. 10 poś. (kursywą zaznaczono proponowane zmiany):

„Art. 411 ust. 10. Narodowy Fundusz oraz wojewódzkie fundusze mogą udostępniać środki finansowe bankom z przeznaczeniem na udzielanie kredytów bankowych, pożyczek, *leasingu* lub dotacji na wskazane przez siebie programy i przedsięwzięcia z zakresu zadań ochrony środowiska i gospodarki wodnej oraz potrzeb geologii, a także dopłaty do oprocentowania lub częściowe spłaty kapitału udzielanych na ten cel kredytów bankowych, lub dopłaty o których mowa w ust.1 pkt. 2 lit. e).

III. Uwagi do art. 8 projektu ustawy, - zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

Art. 36a. 1. Doprecyzowania wymagają obowiązki administratora bezpieczeństwa informacji.

Obecne brzmienie	Propozycja zmiany
<p>Art. 36a. 1. Administrator danych może powołać administratora bezpieczeństwa informacji.</p> <p>2. Do zadań administratora bezpieczeństwa informacji należy:</p> <p>1) zapewnienie przestrzegania przepisów o ochronie danych osobowych, w szczególności przez:</p> <p>a) sprawdzanie zgodności przetwarzania danych osobowych z przepisami o ochronie danych osobowych oraz opracowanie w tym zakresie sprawozdania dla administratora danych,</p> <p>b) nadzorowanie opracowania i aktualizowania dokumentacji, o której mowa w art. 36 ust. 2, oraz przestrzegania zasad w niej określonych,</p> <p>c) zapewnienie zapoznania osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych z przepisami o ochronie danych osobowych,</p> <p>2) prowadzenie jawnego rejestru zbiorów danych przetwarzanych przez administratora danych, zawierającego nazwę zbioru oraz informacje, o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2–4a i 7.</p>	<p>Art. 36a. 1. Administrator danych może powołać administratora bezpieczeństwa informacji.</p> <p>2. Do zadań administratora bezpieczeństwa informacji należy:</p> <p>1) zapewnienie kontrola przestrzegania przepisów o ochronie danych osobowych, w szczególności przez:</p> <p>a) sprawdzanie zgodności przetwarzania danych osobowych z przepisami o ochronie danych osobowych oraz opracowanie w tym zakresie sprawozdania dla administratora danych,</p> <p>b) nadzorowanie opracowania i aktualizowania dokumentacji, o której mowa w art. 36 ust. 2, oraz przestrzegania zasad w niej określonych,</p> <p>c) zapewnienie zapoznania osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych z przepisami o ochronie danych osobowych,</p> <p>2) prowadzenie jawnego rejestru zbiorów danych przetwarzanych przez administratora danych, zawierającego nazwę zbioru oraz informacje, o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2–4a i 7.</p>

Uzasadnienie:

ABI nie jest organem (spółki) i ustawa nie przyznaje mu kompetencji stanowiących, więc nie powinien odpowiadać za przestrzeganie przepisów, a raczej za „kontrolę przestrzegania przepisów”.

Relacja art. 46d ustęp 1 i art. 46e ustęp 1

Przy obecnym brzmieniu przepisów każda zmiana na stanowisku administratora bezpieczeństwa informacji spowoduje utratę zwolnienia z obowiązku rejestrowania zbiorów, podważając tym samym sens wprowadzanych ustawą deregulacją zmian.

W ocenie Konfederacji Lewiatan doprecyzowania wymaga, że artykuł 46e ma zastosowanie tylko w razie wykreślenia administratora bezpieczeństwa informacji (ABI) z rejestru, na mocy decyzji administracyjnej, wydanej z urzędu przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych.

Obecne brzmienie	Propozycja zmiany
<p>Art. 46e.</p> <p>1. W przypadku ponownego zgłoszenia przez administratora danych do rejestracji Generalnemu Inspektorowi powołania administratora bezpieczeństwa informacji wykreślonego z rejestru administratorów bezpieczeństwa informacji, Generalny Inspektor, w drodze decyzji administracyjnej:</p> <p>1) wpisuje administratora bezpieczeństwa informacji do rejestru administratorów bezpieczeństwa informacji po stwierdzeniu, że nie zachodzą przyczyny wykreślenia z rejestru,</p> <p>2) odmawia wpisania administratora bezpieczeństwa informacji do rejestru administratorów bezpieczeństwa informacji, jeżeli nie zostały usunięte przyczyny wykreślenia z rejestru.</p> <p>2. Do administratora danych, który ponownie zgłosił do rejestracji administratora bezpieczeństwa informacji, zwolnienie z obowiązku rejestracji zbioru określone w art. 43 ust. 1a stosuje się po wpisaniu zgłoszonego administratora bezpieczeństwa informacji do rejestru administratorów bezpieczeństwa informacji.</p>	<p>Art. 46e.</p> <p>1. W przypadku ponownego zgłoszenia przez administratora danych do rejestracji Generalnemu Inspektorowi powołania administratora bezpieczeństwa informacji wykreślonego z rejestru administratorów bezpieczeństwa informacji w przypadku, o którym mowa w art. 46d ust. 2, Generalny Inspektor, w drodze decyzji administracyjnej:</p> <p>1) wpisuje administratora bezpieczeństwa informacji do rejestru administratorów bezpieczeństwa informacji po stwierdzeniu, że nie zachodzą przyczyny wykreślenia z rejestru,</p> <p>2) odmawia wpisania administratora bezpieczeństwa informacji do rejestru administratorów bezpieczeństwa informacji, jeżeli nie zostały usunięte przyczyny wykreślenia z rejestru.</p> <p>2. Do administratora danych, który ponownie zgłosił do rejestracji administratora bezpieczeństwa informacji, zwolnienie z obowiązku rejestracji zbioru określone w art. 43 ust. 1a stosuje się po wpisaniu zgłoszonego administratora bezpieczeństwa informacji do rejestru administratorów bezpieczeństwa informacji.</p>

Uzasadnienie:

Art. 46 d ustę 2 przewiduje możliwość wydania z urzędu decyzji o wykreśleniu administratora bezpieczeństwa informacji, w sytuacji gdy nie spełnia on warunków wymaganych ustawą, nie wykonuje swoich zadań lub gdy administrator nie powiadomił GIODO o odwołaniu administratora. W tej sytuacji administrator, będący adresatem takiej decyzji traci możliwość korzystania ze zwolnienia z obowiązku rejestracji zbiorów danych osobowych. Musi więc zarejestrować zbiór danych.

Art. 46 e stanowi, że przy ponownym zgłoszeniu do rejestracji administratora bezpieczeństwa informacji zwolnienie stosuje się dopiero po jego wpisaniu do rejestru (a nie z chwilą zgłoszenia do rejestracji). Nie jest jednak jasne czy chodzi tu jedynie o ponowne zgłoszenie ABI, wykreślonego z rejestru decyzją GIODO czy także- w następstwie powiadomienia o jego odwołaniu, dokonanego przez administratora danych, zgodnie z art. 46d ustę 1. Nie wiadomo więc w istocie jak wygląda sytuacja w przypadku zgłoszenia przez administratora danych odwołania ABI, ale braku natychmiastowego powołania nowego ABI.

Biorąc pod uwagę, że artykuł 46b pozwala na zgłoszenie ABI do rejestracji w ciągu 30 dni od jego powołania lub odwołania, można by wnioskować, że jeśli administrator danych odwoła administratora bezpieczeństwa informacji (ABI), na przykład ze względu na rozwiązanie umowy o pracę z pracownikiem sprawującym tę funkcję, ma on 30 dni na zgłoszenie nowego ABI. W takich wypadkach nie traci on zwolnienia z obowiązku rejestracji zbioru, przewidzianego w art. 43 ustę 1a. Konfederacja Lewiatan popiera takie rozumienie. Przeciwna interpretacja prowadziłaby do wniosku, że nawet przy chwilowym nieobsadzeniu stanowiska ABI, administrator danych traciłby wszystkie uprawnienia wynikające z ustawy deregulacyjnej.

Art. 46e ust. 2 Analogicznie, należy doprecyzować ustę 2 tego artykułu:

Obecne brzmienie	Propozycja zmiany
Art. 46e ust. 2 Do administratora danych, który ponownie zgłosił do rejestracji administratora bezpieczeństwa informacji, zwolnienie z obowiązku rejestracji zbioru określone w art. 43 ust. 1a stosuje się po wpisaniu zgłoszonego administratora bezpieczeństwa informacji do rejestru administratorów bezpieczeństwa informacji.	Art. 46e ust. 2 Do administratora danych, który ponownie zgłosił do rejestracji administratora bezpieczeństwa informacji, w przypadku, o którym mowa w art. 46d ust. 2, zwolnienie z obowiązku rejestracji zbioru określone w art. 43 ust. 1a stosuje się po wpisaniu zgłoszonego administratora bezpieczeństwa informacji do rejestru administratorów bezpieczeństwa informacji.

Uzasadnienie:

Zmiana ta stanowi konsekwencję i uzupełnienie proponowanej zmiany ust. 1 art. 46e - uzasadnienie tej zmiany jest identyczne, jak przedstawione dla proponowanej zmiany ust. 1 art. 46e.